

N:o 64.

Af herr O. N. Wagenius, om ändrad lydelse af § 41 i kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Uti 1862 års förordning, angående kyrkostämma, § 41, stadgas angående besvär öfver kyrkostämmas beslut, att dessa skola uti mål, som uti § 2, mom. 1, 2, 3, äro nämnda, inlemnas till domkapitlet inom trettio dagar efter beslutets publicerande; samt att i Hernösands stift är för mål, som gå till domkapitlet ifrån Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län, tiden dubbelt så lång.

Om nu en så drygt tilltagen besvärstid kunde anses erforderlig uti dessa län på den tid, då förordningen utkom, så synes den likväl, med den utveckling, som postbefordringen på senare tiden fått, numera vara alldeles obehöffig, om man möjligen undantager lappmarksförsamlingarne i Vesterbotten och Norrbotten. Det torde nemligen icke finnas någon församling uti dessa län för öfrigt, som icke numera åtnjuter förmånen att hafva postgång åtminstone en gång i veckan, de flesta två à tre gånger. Så var icke förhållandet 1862; ty då funnos till exempel i Jemtland församlingar, der postbefordring egde rum endast en gång hvarannan vecka.

Men den nu långa besvärstiden är icke blott obehöffig, den är tillika i många fall ganska menlig, emedan den fördröjer verkställandet af beslut, som för församlingarne och den enskilde kunna vara ganska maktpåliggande. Tänk om oss t. ex. att folkskollärarytjensten i en församling genom innehafvarens afskedstagande blir ledig den 1 juli. Den

skall då kungöras till ansökan inom 60 dagar. Skolrådet skall inom 30 dagar efter ansökningstidens utgång upprätta förslag och församlingen inom 30 dagar efter förslaget upprättande hålla sitt val. Men derefter åtgå ytterligare uti nyssnämnda län 60 dagar, innan valet blir lagståndet. Således erfordras sex månader ifrån det tjensten kungjordes ledig och tills den kan besättas med ordinarie innehafvare. Under tiden har tjensten i fråga måst uppehållas med vikarie och den af de föreslagne, som fått de flesta rösterna, har måst i hela två månader vara i ovisshet om, huru vida han skulle få tjensten eller icke. Och detta i det lyckliga fall, att inga besvär förekomma. I motsatt fall ställer sig saken ännu värre.

Med anledning af det nu anförda, anhåller jag vördsamt att få föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta:

att sista delen af § 41 uti kongl. förordningen om kyrkostämman den 21 Mars 1862 måtte erhålla följande lydelse: — — — — —

I Hernösands stift är för mål, som gå till domkapitlet från lappmarksförsamling i Vesterbottens och Norrbottens län tiden dubbelt så lång, som här ofvan är stadgadt; och gäller detta äfven i afseende på mål, som ifrån sådan församling gå till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1887.

O. N. Wagenius.